

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 485/2016
27.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Ј.М., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, адв. Н.Н., поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Кж1 бр. 596/15 од 03.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 27.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Ј.М., адв. Н.Н., поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Кж1 бр. 596/15 од 03.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду 11К бр. 263/15 од 15.06.2015. године окривљена Ј.М. је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ. Истом пресудом је одлучено да трошкови кривичног поступка падну на терет приватног тужиоца.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 бр. 596/15 од 03.11.2015. године усвојена је жалба пуномоћника приватног тужиоца а првостепена пресуда преиначена тако што је окривљена Ј.М. оглашена кривом због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ и осуђена на новчану казну у износу од 40.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, а у случају да окривљена новчану казну не плати у наведеном року одлучено је да ће се иста заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне рачунати један дан казне затвора. Окривљена је обавезана да приватном тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 253.500,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж3 бр. 1/16 од 25.01.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене, а првостепена пресуда, потврђена.

Против правноснажне пресуде Вишег суда у Београду Кж1 бр. 596/15 од 03.11.2015. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене Ј.М., адв. Н.Н., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине пресуду Вишег суда у Београду Кж1 596/16 од 03.11.2015. године и предмет врати на поновно суђење Другом основном суду у Београду или Вишем суду у Београду или пак Апелационом суду у Београду.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Ј.М., адв. Н.Н., је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП, прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП, као разлог предвиђена је повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па сагласно томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог закона, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом. Бранилац окривљеног који има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени у смислу члана 71. став 1. тачка 5) ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости искључиво из разлога прописаних чланом 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљене Ј.М., у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева истиче општу одредбу повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, и у образложењу захтева наводи да је неприхватљиво образложење првостепеног суда да су сведоци били несигурни у погледу одређивања времена изговарања инкриминисаних речи, да из исказа сведока произилази да се догађај десио у преподневним часовима, у септембру или октобру месецу 2012. године, да је време наводног извршења кривичног дела односно да су искази сведока у том погледу потпуно ирелевантни, да суд неосновано поклања веру сведоцима који се не сећају критичног догађаја, те да три сведока тврде једно против окривљене а три сведока друго, у корист окривљене.

Врховни касциони суд налази да се изнетим наводима захтева браниоца окривљене правноснажна пресуда Вишег суда у Београду Кж1 бр. 596/15 од 03.11.2015. године, у суштини побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне оцене доказа, а што није дозвољен законски разлог због којег окривљена преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости сходно члану 485. став 4. ЗКП, због чега је Врховни касциони суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене, оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни касциони суд је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене и одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.